

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta valsts energoefektivitātes pienākuma shēma, kuras primāro īstenošanu veido ikgadējs finansiāls ieguldījums valsts energoefektivitātes fondā, kas ir izveidots saskaņā ar minētās direktīvas 20. panta 4. punktā noteikto, ir saderīgs ar Direktīvas 2012/27/ES⁽¹⁾ 7. panta 1. punktu un 7. panta 9. punktu?
- 2) Vai dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā ir noteikta iespēja izpildīt enerģijas ietaupījuma pienākumu, pierādot panākto ietaupījumu kā alternatīvu finanšu ieguldījuma veikšanai valsts energoefektivitātes fondā, ir saderīgs ar Direktīvas 2012/27/ES 7. panta 1. punktu un 20. panta 6. punktu?
- 3) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ar minētās direktīvas 7. panta 1. punktu un 20. panta 6. punktu ir saderīga norma, kas paredz šo enerģijas ietaupījuma pienākuma izpildes alternatīvo iespēju, ja tā faktiskā pastāvēšana ir atkarīga no tā, vai valdība to pēc sava ieskata īsteno ar normatīvo regulējumu?

Vai šajā ziņā tāds regulējums ir saderīgs [ar direktīvas normām], ja valdība neīsteno minēto alternatīvo iespēju?

- 4) Vai ar minētās direktīvas 7. panta 1. un 4. punktu ir saderīga valsts shēma, kas par pusēm, kurām ir jāievēro enerģijas ietaupījuma pienākums, nosaka tikai elektroenerģijas mazumtirdzniecības uzņēmumus, bet ne izplatītājus?
- 5) Ja atbilde uz iepriekšējo jautājumu ir apstiprinoša, vai ar minētajiem 7. panta punktiem ir saderīga mazumtirdzniecības uzņēmumu noteikšana par atbildīgajiem subjektiem, nenorādot iemeslus, kādēļ par atbildīgajām pusēm netiek noteikti enerģijas izplatītāji?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2012. gada 25. oktobra Direktīva 2012/27/ES par energoefektivitāti, ar ko groza Direktīvas 2009/125/EK un 2010/30/ES un atceļ Direktīvas 2004/8/EK un 2006/32/EK (OV 2012, L 315, 1. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 9. novembrī iesniedza Eirinodikeio Lerou
(Grieķija) – Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina**

(Lieta C-565/16)

(2017/C 022/19)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Eirinodikeio Lerou (Grieķija)

Pamatlietas puses

Pieteicēji: Alessandro Saponaro, Kalliopi-Chloi Xylina

Prejudiciālais jautājums

Vai gadījumā, kad Itālijā pastāvīgi dzīvojoša nepilngadīgā vecāki vēršas Grieķijas tiesā ar pieteikumu, lai saņemtu atļauju atteikties no mantojuma, izvērtējot, vai vienošanās par piekritību ir spēkā saskaņā ar Regulas Nr. 2201/2003⁽¹⁾ 12. panta 3. punkta b) apakšpunktu, ir uzskatāms, ka: a) vienošanos par piekritību vecāki ir nepārprotami pieņēmuši jau ar to vien, ka iesnieguši pieteikumu atļaujas saņemšanai Grieķijas tiesā, b) prokurors ir viens no lietas dalībniekiem, kuram vienošanos par

piekritību ir jābūt pieņemušam pieteikuma iesniegšanas brīdī, jo atbilstīgi Grieķijas tiesību normām viņš likumiski ir šādas lietas dalībnieks, c) vienošanās par piekritību ir nepilngadīgā interesēs, ņemot vērā, ka gan paša nepilngadīgā, gan pieteikumu iesniegušo viņa vecāku pastāvīgā dzīvesvieta ir Itālijā, savukārt mantojuma atstājēja pēdējais domicils un mantojums ir Grieķijā?

⁽¹⁾ Padomes 2003. gada 27. novembra Regula (EK) Nr. 2201/2003 par jurisdikciju un spriedumu atzīšanu un izpildi laulības lietās un lietās par vecāku atbildību [un par Regulas (EK) Nr. 1347/2000 atcelšanu] (OV 2003, L 338, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2016. gada 10. novembrī iesniedza *High Court of Justice (Chancery Division)* (Apvienotā Karaliste) – *Merck Sharp/Designs Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks*

(Lieta C-567/16)

(2017/C 022/20)

Tiesvedības valoda – angļu

Iesniedzējtiesa

High Court of Justice (Chancery Division)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Merck Sharp

Atbildētājs: Designs Comptroller-General of Patents, Designs and Trade Marks

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai paziņojums par procedūras pabeigšanu, ko ir izsniegusi atsauces dalībvalsts saskaņā ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2001. gada 6. novembra Direktīvas 2001/83/EK ⁽¹⁾ par Kopienas kodeksu, kas attiecas uz cilvēkiem paredzētām zālēm, 28. panta 4. punktu pirms pamatpatenta termiņa beigām, ir jāuzskata par līdzvērtīgu piešķirtai tirdzniecības atļaujai Eiropas Parlamenta un Padomes 2009. gada 6. maija Regulas 469/2009/EK ⁽²⁾ par papildu aizsardzības sertifikātu zālēm (kodificēta versija) (turpmāk tekstā – “PAS regula”) 3. panta b) punkta izpratnē tādējādi, ka PAS pretendents attiecīgajā dalībvalstī ir tiesīgs iesniegt pieteikumu par PAS un to saņemt, pamatojoties uz paziņojumu par procedūras pabeigšanu?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzoša; vai tādos apstākļos kā pirmajā jautājumā nepiešķirta tirdzniecības atļauja attiecīgajā dalībvalstī PAS pieteikuma iesniegšanas dienā ir trūkums, ko var novērst saskaņā ar PAS regulas 10. panta 3. punktu tad, kad tirdzniecības atļauja ir piešķirta?

⁽¹⁾ OV L 311, 67. lpp.

⁽²⁾ OV L 152, 1. lpp.